

určitého počtu dítek školou povinných zákonem stanovená vzdálenost od školy, která je povinnou pro školní dítky místa, v němž se má nová škola zřídit, čili jinými slovy vzdálenost přes půl míle od školy, k níž jest dosud místo to podle § 9 zák. č. 22 z. z. z r. 1870 přiškolenou.

Jak mezi stranami nesporno, byla stěžující si obec přiškolená v době vydání nař. rozhodnutí k školní obci p.-ské a byla tedy pro děti bydlící na jejím území povinnou školou veř. škola národní v P. Neměl proto žal. úřad při rozhodování o žádosti stěžující si obce za zřízení samostatné školy bráti zřetele ke škole ve S. a komunikačním poměrům mezi touto a teritoriem stěžující si obce. Porušil proto žal. úřad zákon, odepřel-li povolití zřízení řečené školy proto, že není stěžující si obec vzdálena od školy ve S. přes 4 km. Při tom neměl nss příčiny zkoumati, jaká by byla situace, kdyby školská správa změnila obvod veř. školy národní ve S. přiškolením stěžující si obce.

Leč nař. rozhodnutí neobstojí po právu ani pokud postrádá splnění zákonného předpokladu co do vzdálenosti stěžující si obce od školy v P.

Již ve shora cit. nálezu ze 16. září 1927 vyslovil nss, že zákonnou podmínkou obligatorního zřízení t. zv. školy nutné jest mimo jiné i určitá vzdálenost od školy v jiném místě po cestě školními dítkami používané a tedy po cestě tvořící pravidelnou komunikaci a na níž chůze není ztížena podstatnými překážkami. Sluší proto při určování zákonné vzdálenosti přihlížeti jen k těm komunikačním spojům, které mají povahu pravidelné a použitelné komunikace a lze za takovou pokládati jen souvislou cestu schůdnou dětmí v každé době. Jest na bíledni, že používání určité cesty samo o sobě nemůže propůjčiti jí charakter použitelnosti ve smyslu právě řečeném a nemůže tedy řečená skutečnost cestu tu charakterisovati jako pravidelnou a řádnou komunikaci.

Jak patrně z obsahu nař. rozhodnutí, přihlédl žal. úřad při zkoumání vzdálenosti stěžující si obce od školy p.-ské k cestě popsané v protokolu z 15. listopadu 1923; zjistiv, že této cesty používají školní děti výlučně, dospěl žal. úřad k závěru, že jest cestu tu považovati za pravidelnou komunikaci. Podle toho vycházel tedy žal. úřad z názoru, že se stává určitá cesta již tím, že jest fakticky používána školními dětmí při cestě do školy, řádnou komunikací ve smyslu shora naznačeném a že jest v této relaci bez významu, v jakém jest cesta ta stavu a jaké vykazuje vlastnosti. Leč tím ocitlo se nař. rozhodnutí v rozporu s § 1 zák. č. 22 z. z. z r. 1870 a jest i druhý jeho důvod založen na nesprávném výkladu tohoto předpisu. — — —

Č. 8959.

Pojištění nemocenské: Náhradu útrat léčebných za ošetřování kolportéra novin nepřihlášeného k nemoc. pojištění, který byl přijat sekretariátem politické strany, nelze podle § 20, odst. 2 zák. č. 221/24 předepsati »výkonnému výboru politické strany«.

(Nález ze dne 20. prosince 1930 č. 19.772.)

V ě c: Župní výkonný výbor čsl. národní demokracie v Č. proti zemské správě politické v Praze o náhradu léčebných výloh.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad v cestě instanční odvolání stěžujícího si výboru z výměru okr. nemoc. pojišťovny v Č. ze 6. října 1927, jímž byl výboru tomu podle § 20 odst. 2 zák. č. 221/24 k zaplacení předepsán obnos 342 Kč jako náhrada za léčebné výlohy, vzešlé léčením Františka M. ve Všeob. veř. nemocnici v Č., při čemž za důvod tohoto předpisu uvedeno, že František M. byl župním sekretariátem čsl. národní demokracie v Č. přijat jako kolportér časopisu *Národ*, přes to však nebyl přihlášen k povinnému nemoc. pojištění.

O stížnosti do rozhodnutí toho podané uvažoval nss takto:

Náhrada za léčebné výlohy, vzešlé léčením Františka M., byla předepsána stěžujícímu si výkonnému výboru. Náhrada tato může podle § 20 odst. 2 zák. č. 221/24 býti předepsána jen zaměstnavateli a tímto zaměstnavatelem jest podle § 8 odst. 1 téhož zák. osoba, na jejíž vrub jsou vykonávány činnosti, uvedené v §§ 2 až 4 tohoto zák. Již podle znění tohoto zákonného ustanovení může tedy náhrada býti předepsána jen osobě — t. j. osobě fyzické nebo právnické — avšak vždy jen osobě, která má samostatnou právní osobnost, a jest tedy způsobilá býti nositelem práv a závazků.

Jak žal. úřad sám ve svém rozhodnutí uvádí, je župní výkonný výbor pouhým orgánem politické strany. Jako takovému nedostává se mu tedy samostatné právní osobnosti a není způsobilým býti nositelem práv a závazků. Proto nemohly mu také žádné povinnosti s účinkem právním býti ukládány. Tento nedostatek své pasivní legitimace stěžující si výkonný výbor také v řízení správním namítal. Jestliže žal. úřad přes to odvolání jeho zamítl, porušil zákon.

Č. 8960.

P o j i š t ě n í n e m o c e n s k é (P o d k. R u s): Jak podle zák. čl. XIX:1907, tak podle zák. č. 221/24 jest pojištění nemocenské pojištěním individuálním, nikoliv pojištěním podniku. — II. V platebním výměru o nemocenském pojistném musí proto býti uvedeno, za které zaměstnance, za které období a v jaké výši se pojistné předepisuje.

(Nález ze dne 20. prosince 1930 č. 19.774.)

V ě c: Okresní nemocenská pojišťovna v H. proti župnímu úřadu v Košicích o nemocenské pojištění.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Restančním výkazem ze 13. září 1926 předepsala stěžující si okr. nemoc. pojišťovna v H. majitelce velkostatku Františce R. v N. nemocenské pojistné příspěvky za období od 1. ledna 1920 do 31. srpna 1926 na základě kontroly provedené orgánem pojišťovny dne 10. srpna 1926 za nepřihlášené dělníky částkou 12.000 Kč. Rozkladu,